

Μανώλης Μπαμπούσης

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΕΝΟΣ ΝΕΟΚΛΑΣΙ-
ΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ, ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ REMAR2

1 Τι εγκυμονεί άραγε ένα αιωρούμενο χρηματοκι-
βώτιο; Ένα πραγματικό πρόβλημα που αιωρεί-
ται, έτσι και αλλιώς, πάνω από τα κεφάλια μας...

2 Η αγχόνη παραπέμπει σε δημόσια εκτέλεση,
στον εκφοβισμό, στην επίδειξη ισχύος, ακόμη
και στη δημόσια επιβεβαίωση της εξόντωσης του
αντιπάλου. Όμως, ποιος είναι ο αντίπαλος;

3 Κουβαλώντας το βάρος των δύο τόνων, ο μη-
χανισμός θα μπορούσε να εκληφθεί και ως μια
μπάλα κατεδάφισης. Ως ένα εργαλείο καταστρο-
φής του νεοκλασικού, δηλαδή, που το φιλοξενεί
στην αυλή του...

4 Εξάλλου, μήπως το ίδιο το οικόπεδο δεν θα
μπορούσε να αποτελεί μια επένδυση για μελ-
λοντικές εκμεταλλεύσεις;

5 Όταν αυτό που βλέπουμε είναι μόνο αυτό που
βλέπουμε, όταν έχουμε, δηλαδή, μια ταυτολο-
γική αντίληψη της όρασης, τότε η γλώσσα κυριεύει
το βλέμμα. Η ίδια η πραγματικότητα, εξάλλου, είναι
εύγλωττη. Αυτό που πιστεύω, πάντως, είναι ότι ο
ρεαλισμός και η αντικειμενικότητα εξακολουθούν
να έχουν αντίκρισμα στο κοινό και στην τέχνη...

6 Σύμφωνα με τις αρχές του Ντελέζ, ούτε η αντικει-
μενική προσέγγιση ούτε η υποκειμενική ορίζουν
η μία καλύτερα από την άλλη ένα έργο τέχνης.

7 Ως άνθρωποι αντιμετωπίζουμε διαρκώς το ίδιο
πρόβλημα: πώς θα καταφέρουμε να χαράξου-
με τις γραμμές της πραγματικής ζωής ανάμεσα
στην αφαίρεση ενός γενικού στόχου και την άβυσ-
σο μιας υποκειμενικής λεπτομέρειας;

8 Το έργο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως
«επίκαιρο». Ο Τζόους έλεγε: «Εγώ είμαι καλλιτέ-
χνης και σαν τέτοιος ασχολούμαι με τα συνηθισμέ-
να πράγματα, τα υπόλοιπα τα αφήνω στους δημο-
σιογράφους. Όμως οι καλλιτέχνες οφείλουν να
δημιουργούν και να επιταχύνουν τη συνείδηση». Ένα έργο, αναρωτιέμαι, δεν θα έπρεπε να αποτελεί
μια άμεση, αληθινή, στιβαρή και περιεκτική χειρο-
νομία με σαφήνεια και με μια ιδέα για το παρόν και
το μέλλον, ενάντια στα στερεότυπα της γνώμης;

9 Κάθε έργο που εκτίθεται σε δημόσιο χώρο
μπαίνει σε διάλογο με ένα ευρύ, μη ειδικευμένο
κοινό που του έλκει την προσοχή, το προκαλεί, στα-
ματά, διερωτάται, κοντοστέκεται.

10 Η τέχνη είναι η έλξη, η κίνηση από τη στά-
ση, η διαρκής αναγέννηση. Είναι όμως και
η αντίσταση, η αντίθεση, η αγωνία που, ενώ νομί-
ζεις ότι μπορεί να μη χρησιμεύει σε κανέναν, τελικά
είναι σημαντική. Χρειαζόμαστε την κριτική ματιά
γιατί μέσα από το υλικό της φωτίζουμε ιδέες. Ο τρό-
πος, εξάλλου, με τον οποίο θα αναπτύξουμε οποιο-
δήποτε θέμα είναι το σημαντικότερο.